

Integratie vluchtelingen

Een kwestie van salonwetgeving en struisvogelbeleid

door Firoez Azarhoosh

Vlak voor de gemeenteraadsverkiezingen op 4 maart werd ik gevraagd om een debat tussen de politieke partijen over het asiel- en integratiebeleid voor te zitten. Alle aanwezige (toekomstige) kamerleden waren het roerend met elkaar eens wat betreft het effect van het leren van Nederlands op het integratieproces. Het gehele politieke spectrum van links naar rechts wilde zich ook na de verkiezingen inzetten voor dit proces. Het leren van de taal in een zo vroeg mogelijk stadium blijkt immers een essentiële voorwaarde voor het welslagen van de inburgering.

Toch botst deze goede intentie met het besluit om asielzoekers en houders van een Voorwaardelijke Vergunning tot Verblijf (VVTV-ers) uit te sluiten van het inburgeringstraject. Uit ervaring blijkt dat de groep zogenaamde 'VVTV-ers', ruim één derde van alle vluchtelingen, uiteindelijk in Nederland blijft. Dit betekent dat een grote groep nieuwkomers gedurende hun verblijf van gemiddeld vijf jaar geen beroep kan doen op de middelen om zich het Nederlands aan te leren. Dit vormt een kweekvijver voor achterstand. De partijen die zich pertinent tegen het inburgeringstraject voor deze groep verzetten, met name VVD en CDA, zijn overigens de hardste voorstanders van verplichte inburgering voor nieuwkomers, juist vanwege het preventieve karakter van dit beleid. Een tegenspraak dus.

Angst

De oorzaak van deze tegenspraak wortelt in angst. De angst voor het feit dat een Nederlands-sprekende uitgeprocedeerde asielzoeker

Firoez Azarhoosh breekt een lans voor het toelaten van Vreemdelingen met een Voorwaardelijke Vergunning Tot Verblijf (VVTV-ers) tot de inburgeringstrajecten.

Hij heeft daarmee het gelijk aan zijn kant. Het is van het grootste belang om het oplopen van achterstanden te voorkomen. Helaas komt zijn pleidooi te laat.

De Tweede Kamer heeft reeds gestemd over de mogelijkheid van het toelaten van VVTV-ers tot de inburgeringstrajecten.

Een meerderheid van CDA, VVD en klein rechts was tegen. En met het oog op de uitslagen bij de komende Tweede kamerverkiezingen is een goed inburgeringsbeleid verder weg dan ooit, zo blijkt uit de reactie van Boris Dittrich en Alette Bakker op de bedekking van Azarhoosh.

ker of VVTV-er niet inzetbaar zou zijn. Angst dat deze mensen door het leren van de taal zich hechten aan onze samenleving en integreren in de bestaande sociale structuren. Alsof het beheersen van het Nederlands een juridisch argument kan zijn om een verblijfsvergunning te bemachtigen. Deze angst verblindt de partijen voor het besef dat ruim 95 % van deze groep na vijf jaar alsnog een beroep zal doen op de bestaande middelen ter bestrijding van achterstand inclusief taalachterstand. De kosten hiervan zullen echter beduidend hoger zijn naarmate men langer uitgesloten is. Deze kosten hebben niet alleen betrekking op de educatiemiddelen maar ook op de arbeidsmarktactiveringsmiddelen en met name op de middelen voor de gezondheidszorg. Jarenlang niets doen heeft immers een groot negatief effect op het psychische en fysieke welzijn van de betrokkenen.

De partijen proberen hun angst te verbloemen door parlementaire retoriek. Mensen die niet voor altijd in Nederland mogen blijven mag men niet tot inburgering verplichten. Dit is, met alle respect voor de intellectuele vermogens van de betreffende kamerleden, een kortzichtige redenering dan wel een virtuele salondiscussie. Deze mensen vallen altijd volledig onder de Nederlandse wetgeving en de Grondwet. Zij hebben net als alle andere Nederlanders en ingezetenen, plichten en rechten, zoals het recht op onderwijs en de plicht op belastingafdracht. Hun kinderen vallen onder de leerplichtwet en zij mogen niet door rood licht rijden. Iemand binnen

het bestaande kader rechten toekennen en plichten opleggen, is een politieke wil en geen universele vanzelfsprekendheid.

Nederland vergrijsd terwijl de economie groeit. De behoefte aan jonge en deskundige werknemers bij de bedrijven maar ook in de sociale sector, neemt toe. Met name de sectoren zorg en onderwijs

Firoez Azarhoosh is Hoofd van het Bureau Instroom Nieuwkomers Amsterdam (INKA) en lid van D66.

hebben nu te kampen met een groot tekort aan personeel. De Nederlandse markt voorziet in een gigantisch tekort aan IT-personeel in het komend decennium.

Vluchtelingen zijn gemotiveerd en hoog opgeleid

Vluchtelingen zijn meestal hoogopgeleid en vaak erg gemotiveerd. Vanuit de doelgroep, maar ook vanuit de hulpverleningsorganisaties en belangenbehartigers, is vaker gepleit voor de deelname van asielzoekers en VVTV-ers aan de inburgeringstrajecten. Deze doelgroep wil graag meedoen. Dus politiek, wees niet angstig en denk toekomstgericht, bijt je niet in je eigen staart door een goede preventieve maatregel te ontkrachten, wees reëel, leer van de ervaring en de praktijk en voer geen hypothetische discussie. Een struisvogelbeleid in deze zaak zal de huidige problemen alleen maar vergroten, ook voor het CDA en de VVD, ook al willen ze dit niet inzien.